

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Vremea Boris Xxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar din or. Xxx, locuitor în s. Xxx, r-nul
Xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 16.11.2016-15.02.2017;

Instanța de apel: 04.04.2017-03.05.2017;

Instanța de recurs: 07.08.2017-27.09.2017;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 15 februarie 2017, Vremea Boris a fost declarat vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. d),e) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 05.10.2016, fiindu-i stabilită lui Vremea Boris pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Bostan Ion a fost admisă, fiind încasată din contul lui Vremea Boris suma de 4 000 lei în beneficiul lui Bostan Ion.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Vremea Boris, la 07.05.2016, aproximativ ora 23.20, acționând intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, din interes material, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în domiciliul lui Bostan Ion, situat în satul Xxx, raionul Xxx și i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu un obiect neidentificat, în regiunea capului și peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 90 „D” din 19.05.2016, leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, sub formă de plăgi în regiunea parietală stânga și occipitală, primul deget mâna dreaptă, în același timp l-a apucat de gât și sugrumându-l îi cerea transmiterea banilor, după care a părăsit domiciliul.

3. Sentința instanței de judecată a fost atacată cu apel de către avocatul Pleșca Alexandru în interesele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, invocând nevinovăția inculpatului în fapta ce i-a fost incriminată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, s-a dispus respingerea apelului declarat ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul, la emiterea soluției s-a bazat pe probele administrate în cadrul procesului penal de către instanța de fond, care au fost verificate în instanța de apel, iar în urma verificării probatoriului, a concluzionat că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, prin prisma acestora instanța de judecată apreciind obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Instanța, a menționat că probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului în fapta adusă în învinuire, totodată fiind totalmente combătute argumentele, invocate de apărare atât în cererea de apel cât și în cadrul ședinței, cu privire la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de tâlhărie.

Colegiul a considerat că cercetând sub toate aspectele probele administrate, care coroborează între ele, și efectuând o analiză amplă a acestora, instanța de fond a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpatului, corect încadrându-le în baza art. 188 alin. (2) lit. d),e) Cod penal.

Atât la urmărirea penală cât și inițial în instanța de judecată, Vreamea Boris nu a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate, Colegiul considerând că poziția acestuia este una declarativă, fără careva suport probant, fiind o poziție de apărare a inculpatului, or, cumulul de probe cercetate în ședința instanței de fond și verificate în cea de apel, confirmă pe deplin vinovăția lui Vreamea Boris în comiterea tâlhăriei.

Totodată, Colegiul a menționat că instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei a ținut cont de faptul că Vreamea Boris a comis infracțiunea care se atribuie categoriei infracțiunilor grave, se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, a recunoscut parțial vinovăția în comiterea faptei ce i-a fost imputată, anterior a fost judecat, nefiind constatate circumstanțe atenuante sau agravante. De asemenea, s-a ținut cont și de faptul că inculpatul nu este și nici nu a fost angajat în câmpul muncii până la comiterea faptei infracționale, care de altfel, a fost comisă cu scop de cupiditate.

Instanța a găsit întemeiate motivele sentinței în susținerea ideii precum că corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în acest sens reținându-se circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea incriminată inculpatului, având la bază pericolul social al faptei săvârșite de inculpat în coraport cu urmările prejudiciabile a faptei comise și relațiile sociale afectate.

Totodată, Colegiul a considerat întemeiată soluția instanței de fond pe marginea acțiunii civile înaintate și referitoare la rezolvarea chestiunii privind corpurile delictive, nefiind necesară intervenirea instanței de apel nici în această latură.

5. Inculpatul, fără a invoca vre-un temei prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar prin care solicită casarea hotărârilor emise de instanțele de fond și emiterea unei decizii legale și întemeiate.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul depune referință solicitând dispunerea inadmisibilității recursului pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza celor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Vrenea Boris, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, în propria cauză penală, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun